

แบบข้อตกลงในการพัฒนางาน (Performance Agreement: PA)

PA

1 ตุลาคม 2565 -
30 กันยายน 2566

สำหรับข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา
ตำแหน่ง ครู (ยังไม่มีวิทยฐานะ)
ประจำปีงบประมาณ 2566

นายสุกฤษพงษ์ ไชติรมย์
ตำแหน่ง ครู

โรงเรียนเทพศิรินทร์ลาดหญ้า กาญจนบุรี
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากาญจนบุรี
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
กระทรวงศึกษาธิการ

แบบข้อตกลงในการพัฒนางาน

(Performance Agreement: PA)

สำหรับข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา

ตำแหน่ง ครู (ไม่มีวิทยฐานะ)

ปีงบประมาณ 2566

ระหว่าง 1 ตุลาคม 2565 – 30 กันยายน 2566

ผู้จัดทำ

นายสุทธิพงษ์ โชติรัมย์

โรงเรียนเทพศิรินทร์ลาดหญ้า กาญจนบุรี

ตำบลลาดหญ้า อำเภอเมืองกาญจนบุรี จังหวัดกาญจนบุรี

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กาญจนบุรี

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ

คำนำ

แบบข้อตกลงในการพัฒนางาน (PA) จัดทำขึ้นเพื่อนำเสนอข้อตกลงในการพัฒนางาน สำหรับข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตำแหน่งครู ประจำปีงบประมาณ 2566 ระหว่าง วันที่ 1 ตุลาคม 2565 - 30 กันยายน 2566 ได้นำเสนอต่อผู้อำนวยการโรงเรียนเทพศิรินทร์ลาดหญ้า กาญจนบุรี เพื่อเป็นข้อตกลงแนวทางในการพัฒนาตนเอง เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถ ทักษะ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และสมรรถนะที่ดีของผู้เรียนประกอบด้วย 2 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อตกลงในการพัฒนางานตามมาตรฐานตำแหน่ง

1) ภาระงาน

2) งานที่จะปฏิบัติตามมาตรฐานตำแหน่งครู (ให้ระบุรายละเอียดของงานที่จะปฏิบัติในแต่ละด้านว่าจะดำเนินการอย่างไร โดยอาจจะระบุระยะเวลาที่ใช้ในการดำเนินการด้วยก็ได้)

ส่วนที่ 2 ข้อตกลงในการพัฒนางานที่เป็นประเด็นท้าทาย ในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ของผู้เรียน

ข้าพเจ้านำข้อตกลงในการพัฒนางาน (PA) นี้ ไปพัฒนาผู้เรียน พัฒนางานและพัฒนาตนเองต่อไป ให้บรรลุตามเป้าหมายที่ตั้งไว้

นายสุทธิพงษ์ โชติรัมย์

ตำแหน่ง ครู

สารบัญ

รายการ	หน้า
ข้อมูลทั่วไป.....	5
ประเภทห้องเรียน.....	5
ส่วนที่ 1 ข้อตกลงในการพัฒนางานตามมาตรฐานตำแหน่ง.....	5
1) ภาระงาน.....	5
2) งานที่จะปฏิบัติมาตรฐานตำแหน่งครู (ให้ระบุรายละเอียดของงานที่จะปฏิบัติในแต่ละด้านว่าจะดำเนินการอย่างไร โดยอาจจะระบุระยะเวลาที่ใช้ในการดำเนินการด้วยก็ได้).....	8
ส่วนที่ 2 ข้อตกลงในการพัฒนางานที่เป็นประเด็นท้าทาย.....	12
สภาพปัญหาการจัดการเรียนรู้และคุณภาพการเรียนรู้ของผู้เรียน.....	12
วิธีการดำเนินการให้บรรลุผล.....	15
ผลลัพธ์การพัฒนาที่คาดหวัง.....	16
ความเห็นของผู้อำนวยการสถานศึกษา.....	17

แบบข้อตกลงในการพัฒนางาน (PA)
สำหรับข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตำแหน่งครู (ไม่มีวิทยฐานะ)
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566
ระหว่างวันที่ 1 เดือนตุลาคม พ.ศ. 2565 ถึงวันที่ 30 เดือนกันยายน พ.ศ. 2566

ผู้จัดทำข้อตกลง

ชื่อ **นายสุทธิพงษ์** นามสกุล **โชติธรรมย์** ตำแหน่ง **ครู**

สถานศึกษา **โรงเรียนเทพศิรินทร์ลาดหญ้า กาญจนบุรี** สังกัด **สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา**
กาญจนบุรี รับเงินเดือนในอันดับ **คศ.1** อัตราเงินเดือน **23,130** บาท

ประเภทห้องเรียนที่จัดการเรียนรู้ (สามารถระบุได้มากกว่า 1 ประเภทห้องเรียนตามสภาพการจัดการ
 เรียนรู้จ

- ห้องเรียนวิชาสามัญหรือวิชาพื้นฐาน
- ห้องเรียนปฐมวัย
- ห้องเรียนการศึกษาพิเศษ
- ห้องเรียนสายวิชาชีพ
- ห้องเรียนการศึกษานอกระบบ / ตามอัธยาศัย

ข้าพเจ้า **นายสุทธิพงษ์ โชติธรรมย์** ขอแสดงเจตจำนงในการจัดทำข้อตกลงในการพัฒนางาน ตำแหน่ง
 ครู (ยังไม่มีวิทยฐานะ) ซึ่งเป็นตำแหน่งที่ดำรงอยู่ในปัจจุบันกับผู้อำนวยการสถานศึกษา ไว้ดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 ข้อตกลงในการพัฒนางานตามมาตรฐานตำแหน่ง

1. ภาระงาน จะมีภาระงานเป็นไปตามที่ ก.ค.ศ. กำหนด

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565

1.1 ชั่วโมงสอนตามตารางสอน รวมจำนวน ชั่วโมง/สัปดาห์ดังนี้

กลุ่มสาระการเรียนรู้/รายวิชา

**กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม จำนวน 16 ชั่วโมง/
 สัปดาห์**

รายวิชา ประวัติศาสตร์ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 5 ชั่วโมง/สัปดาห์

รายวิชา ประวัติศาสตร์ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 5 ชั่วโมง/สัปดาห์

รายวิชา หน้าที่พลเมือง วัฒนธรรม และการดำเนินชีวิตในสังคม ระดับชั้น
 มัธยมศึกษาปีที่ 5

จำนวน 6 ชั่วโมง/สัปดาห์

รายวิชา ศาสนาสากล ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 6 ชั่วโมง/สัปดาห์

กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน จำนวน 2 ชั่วโมง/สัปดาห์

ลูกเสือ เนตรนารี

จำนวน 1 ชั่วโมง/สัปดาห์

ชุมนุมอิมบุง

จำนวน 1 ชั่วโมง/สัปดาห์

- 1.2 งานส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 4 ชั่วโมง/สัปดาห์**
การมีส่วนร่วมในชุมชนแห่งการเรียนรู้ (PLC)	จำนวน 1 ชั่วโมง/สัปดาห์
กิจกรรมโฮมรูม	จำนวน 2 ชั่วโมง/สัปดาห์
- 1.3 งานพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาของสถานศึกษา จำนวน 4 ชั่วโมง/สัปดาห์**
คณะกรรมการในกลุ่มบริหารงานงบประมาณ	จำนวน 1 ชั่วโมง/สัปดาห์
คณะกรรมการในโครงการโรงเรียนคุณธรรม	จำนวน 1 ชั่วโมง/สัปดาห์
คณะกรรมการในโครงการวันสำคัญต่าง ๆ	จำนวน 1 ชั่วโมง/สัปดาห์
คณะกรรมการในร้านค้าสวัสดิการโรงเรียน	จำนวน 1 ชั่วโมง/สัปดาห์
- 1.4 งานตอบสนองนโยบายและจุดเน้น จำนวน 5 ชั่วโมง/สัปดาห์**
คณะกรรมการในโครงการโรงเรียนคุณธรรม	จำนวน 1 ชั่วโมง/สัปดาห์
งานส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม	จำนวน 1 ชั่วโมง/สัปดาห์
งานตามรอยศาสตร์พระราชา/ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	จำนวน 1 ชั่วโมง/สัปดาห์
งานโรงเรียนสีขาวของครูที่ปรึกษา	จำนวน 2 ชั่วโมง/สัปดาห์
งานต่อต้านคอร์รัปชัน ทุจริต ด้านโกง	6 ชั่วโมง/ครึ่ง
งานสัมพันธ์ชุมชน	3 ชั่วโมง/ครึ่ง

ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566

- 1.1 ชั่วโมงสอนตามตารางสอน รวมจำนวน ชั่วโมง/สัปดาห์ดังนี้**
- กลุ่มสาระการเรียนรู้/รายวิชา
- กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม จำนวน 21 ชั่วโมง/สัปดาห์
รายวิชา ประวัติศาสตร์ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	จำนวน 6 ชั่วโมง/สัปดาห์
รายวิชา ประวัติศาสตร์ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	จำนวน 5 ชั่วโมง/สัปดาห์
รายวิชา ประวัติศาสตร์สากล ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5	จำนวน 10 ชั่วโมง/สัปดาห์
- กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน จำนวน 2 ชั่วโมง/สัปดาห์
ลูกเสือ เนตรนารี	จำนวน 1 ชั่วโมง/สัปดาห์
ชุมนุมอิมบิบูญ	จำนวน 1 ชั่วโมง/สัปดาห์
- 1.2 งานส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 4 ชั่วโมง/สัปดาห์**
การมีส่วนร่วมในชุมชนแห่งการเรียนรู้ (PLC)	จำนวน 2 ชั่วโมง/สัปดาห์
กิจกรรมโฮมรูม	จำนวน 2 ชั่วโมง/สัปดาห์
- 1.3 งานพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาของสถานศึกษา จำนวน 5 ชั่วโมง/สัปดาห์**
คณะกรรมการในกลุ่มบริหารงานงบประมาณ	จำนวน 1 ชั่วโมง/สัปดาห์
หัวหน้าโครงการวันสำคัญต่าง ๆ (วันอาเซียน)	จำนวน 2 ชั่วโมง/สัปดาห์
คณะกรรมการในโครงการโรงเรียนคุณธรรม	จำนวน 1 ชั่วโมง/สัปดาห์
คณะกรรมการในร้านค้าสวัสดิการโรงเรียน	จำนวน 1 ชั่วโมง/สัปดาห์

1.4 งานตอบสนองนโยบายและจุดเน้น จำนวน 5 ชั่วโมง/สัปดาห์

คณะกรรมการในโครงการโรงเรียนคุณธรรม	จำนวน 1 ชั่วโมง/สัปดาห์
งานส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม	จำนวน 1 ชั่วโมง/สัปดาห์
งานตามรอยศาสตร์พระราชา/ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	จำนวน 1 ชั่วโมง/สัปดาห์
งานโรงเรียนสีขาวของครูที่ปรึกษา	จำนวน 2 ชั่วโมง/สัปดาห์
งานต่อต้านคอร์รัปชัน ทุจริต ต้านโกง	6 ชั่วโมง/ครั้ง
งานสัมพันธ์ชุมชน	3 ชั่วโมง/ครั้ง

2. งานที่จะปฏิบัติตามมาตรฐานตำแหน่งครู (ให้ระบุรายละเอียดของงานที่จะปฏิบัติในแต่ละด้านว่าจะดำเนินการอย่างไร โดยอาจจะระบุระยะเวลาที่ใช้ในการดำเนินการด้วยก็ได้)

ลักษณะงานที่ปฏิบัติ ตามมาตรฐานตำแหน่ง	งาน (Tasks) ที่จะดำเนินการพัฒนา ตามข้อตกลง ใน 1 รอบการประเมิน (โปรดระบุ)	ผลลัพธ์ (Outcomes) ของงานตามข้อตกลง ที่คาดหวังให้เกิดขึ้น กับผู้เรียน (โปรดระบุ)	ตัวชี้วัด (Indicators) ที่จะเกิดขึ้นกับผู้เรียน ที่แสดงให้เห็นถึงการ เปลี่ยนแปลงไปในทาง ที่ดีขึ้นหรือมีการพัฒนา มากขึ้นหรือผลสัมฤทธิ์ สูงขึ้น (โปรดระบุ)
<p>1. ด้านการจัดการเรียนรู้ ลักษณะงานที่เสนอให้ครอบคลุมถึง การสร้างและหรือพัฒนาหลักสูตร การออกแบบการจัดการเรียนรู้ การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ การสร้างและหรือพัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยี และแหล่งเรียนรู้ การวัดและประเมินผลการจัดการเรียนรู้ การศึกษา วิเคราะห์ สังเคราะห์ เพื่อแก้ปัญหาหรือพัฒนาการเรียนรู้ การจัดบรรยากาศที่ส่งเสริม และพัฒนาผู้เรียน และการอบรม และพัฒนาคุณลักษณะที่ดีของผู้เรียน</p>	<p>1.1 สร้างและพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาในกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม โดยทำการวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม เพื่อนำไปจัดทำคำอธิบายรายวิชาและโครงสร้างรายวิชาที่รับผิดชอบสอน</p> <p>1.2 ออกแบบหน่วยการเรียนรู้รายวิชาที่รับผิดชอบสอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ได้สอดคล้องกับหลักสูตรสถานศึกษาและหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551</p> <p>1.3 จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาที่รับผิดชอบสอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ได้สอดคล้องกับหลักสูตรสถานศึกษาและหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551</p>	<p>1.1 นักเรียนได้เรียนรู้ตรงตามมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมอย่างมีประสิทธิภาพ</p> <p>1.2 นักเรียนได้เรียนรู้ตามหน่วยการเรียนรู้รายวิชาที่รับผิดชอบสอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมที่มีประสิทธิภาพ</p> <p>1.3 นักเรียนได้เรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ และมีการบันทึกผลหลังการจัดการเรียนการสอนที่สะท้อนผลในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้</p>	<p>1.1 นักเรียนร้อยละ 70 มีความรู้ตามมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม</p> <p>1.2 นักเรียนร้อยละ 70 มีความรู้ตามหน่วยการเรียนรู้รายวิชาที่รับผิดชอบสอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม</p> <p>1.3 นักเรียนร้อยละ 70 ได้เรียนรู้อย่างมีความสุข และมีความรู้ตามมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดในหลักสูตรสถานศึกษาและหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551</p>

ลักษณะงานที่ปฏิบัติ ตามมาตรฐานตำแหน่ง	งาน (Tasks) ที่จะดำเนินการพัฒนา ตามข้อตกลง ใน 1 รอบการประเมิน (ไปรตระบุ)	ผลลัพธ์ (Outcomes) ของงานตามข้อตกลง ที่คาดหวังให้เกิดขึ้น กับผู้เรียน (ไปรตระบุ)	ตัวชี้วัด (Indicators) ที่จะเกิดขึ้นกับผู้เรียน ที่แสดงให้เห็นถึงการ เปลี่ยนแปลงไปในทาง ที่ดีขึ้นหรือมีการพัฒนา มากขึ้นหรือผลสัมฤทธิ์ สูงขึ้น (ไปรตระบุ)
	<p>1.4 สร้างสื่อการเรียนการสอน รายวิชาที่รับผิดชอบสอน ในกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม</p> <p>1.5 สร้างเครื่องมือวัดและ ประเมินผลการจัดการเรียนรู้ สอดคล้องกับมาตรฐานการ เรียนรู้และตัวชี้วัดในรายวิชาที่ รับผิดชอบสอนในกลุ่มสาระ การเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม</p> <p>1.6 ศึกษาข้อมูลนักเรียน เป็นรายบุคคลเพื่อค้นหา แนวทางการแก้ปัญหาและ ดำเนินการจัดทำวิจัยในชั้นเรียน</p> <p>1.7 จัดบรรยากาศในการเรียน การสอนที่ส่งเสริมการเรียนรู้ ของนักเรียน</p>	<p>1.4 นักเรียนได้รับการพัฒนา ความรู้และทักษะคิดวิเคราะห์ ผ่านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้สื่อการเรียนการสอนที่ ครูสร้างขึ้นตามรายวิชาที่ รับผิดชอบสอนในกลุ่มสาระ การเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม</p> <p>1.5 นักเรียนได้รับการวัดและ ประเมินผลการเรียนรู้ผ่านการ ใช้ เครื่องมือวัดและประเมินผล การจัดการเรียนรู้ที่ครูสร้างขึ้น ตามรายวิชาที่รับผิดชอบสอน ในกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคม ศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม</p> <p>1.6 นักเรียนได้รับการแก้ไข ปัญหาโดยครูใช้กระบวนการทำ วิจัยในชั้นเรียน</p> <p>1.7 นักเรียนได้เรียนรู้และ มีความพึงพอใจต่อบรรยากาศ การเรียนการสอนในระดับมาก</p>	<p>1.4 นักเรียนร้อยละ 70 มีความรู้และทักษะคิด วิเคราะห์ ผ่านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้สื่อการเรียนการสอนที่ ครูสร้างขึ้นตามรายวิชาที่ รับผิดชอบสอนในกลุ่มสาระ การเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม</p> <p>1.5.1 นักเรียนร้อยละ 70 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผ่านเกณฑ์ตามที่สถานศึกษา กำหนดไว้</p> <p>1.5.2 นักเรียนร้อยละ 70 มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ผ่านเกณฑ์ตามที่สถานศึกษา กำหนดไว้</p> <p>1.5.3 นักเรียนร้อยละ 70 สามารถอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียนผ่านเกณฑ์ตามที่ สถานศึกษากำหนดไว้</p> <p>1.6 นักเรียนร้อยละ 100 ได้รับการแก้ไขปัญหาโดยครู ใช้กระบวนการทำวิจัย ในชั้นเรียน</p> <p>1.7.1 นักเรียนร้อยละ 100 ได้เรียนรู้</p> <p>1.7.2 นักเรียนร้อยละ 80 มีความพึงพอใจต่อบรรยากาศ การเรียนการสอนในระดับมาก</p>

ลักษณะงานที่ปฏิบัติ ตามมาตรฐานตำแหน่ง	งาน (Tasks) ที่จะดำเนินการพัฒนา ตามข้อตกลง ใน 1 รอบการประเมิน (โปรตระกูล)	ผลลัพธ์ (Outcomes) ของงานตามข้อตกลง ที่คาดหวังให้เกิดขึ้น กับผู้เรียน (โปรตระกูล)	ตัวชี้วัด (Indicators) ที่จะเกิดขึ้นกับผู้เรียน ที่แสดงให้เห็นถึงการ เปลี่ยนแปลงไปในทาง ที่ดีขึ้นหรือมีการพัฒนา มากขึ้นหรือผลสัมฤทธิ์ สูงขึ้น (โปรตระกูล)
	1.8 จัดกิจกรรมพัฒนา คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ตามเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด	1.8 นักเรียนได้รับการพัฒนา คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ตามเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด	1.8 นักเรียนร้อยละ 70 มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ผ่านเกณฑ์ตามที่สถานศึกษา กำหนดไว้
<p>2. ด้านการส่งเสริมและ สนับสนุน ลักษณะงานที่เสนอให้ครอบคลุม ถึงการจัดทำข้อมูลสารสนเทศของ ผู้เรียนและรายวิชา การดำเนินการ ตามระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียน การปฏิบัติงานวิชาการ และงาน อื่น ๆ ของสถานศึกษา และการ ประสานความร่วมมือกับผู้ปกครอง ภาคีเครือข่าย และหรือสถาน ประกอบการ</p>	<p>2.1 จัดทำข้อมูลสารสนเทศของ ผู้เรียนและรายวิชาที่รับผิดชอบ สอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ สังคมศึกษา ศาสนา และ วัฒนธรรม โดยมีการทดสอบ ก่อนเรียน เพื่อจัดกลุ่มนักเรียน อ่อน ปานกลาง และเก่ง</p> <p>2.2 ดำเนินการตามระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียนทั้ง 5 ขั้นตอน อย่างทั่วถึงครบทุกคน ได้แก่</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) การรู้จักนักเรียนรายบุคคล 2) การคัดกรองนักเรียน 3) การป้องกันและแก้ไขปัญหา 4) การส่งเสริมพัฒนานักเรียน 5) การส่งต่อ และเยี่ยมบ้าน <p>นักเรียนครบ 100 เปอร์เซ็นต์ และมีการแก้ไขปัญหานักเรียน เป็นรายบุคคล</p> <p>2.3 ปฏิบัติงานวิชาการและงาน อื่น ๆ ของสถานศึกษา เช่น หัวหน้าโครงการวันสำคัญต่าง ๆ (ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์) กิจกรรมวันอาเซียน (ASEAN DAY)</p>	<p>2.1 นักเรียนได้รับการส่งเสริม และสนับสนุนการเรียนรู้ อย่างต่อเนื่อง รู้จักตนเองและ พัฒนาศักยภาพของตนเอง ได้อย่างเป็นลำดับ</p> <p>2.2 นักเรียนรู้จักตนเองและ พัฒนาศักยภาพของตนเอง และได้รับการแก้ปัญหาโดยมี เครือข่าย 3 ประสานความ ร่วมมือคือ ครู นักเรียน และ ผู้ปกครอง ร่วมมือกันดูแล ช่วยเหลือนักเรียน</p> <p>2.3.1 นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับสมาคม ประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียง ใต้หรืออาเซียน</p> <p>2.3.2 นักเรียนพึงพอใจต่อ โครงการวันสำคัญต่าง ๆ (ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์) กิจกรรมวันอาเซียน (ASEAN DAY)</p>	<p>2.1 นักเรียนได้รับการแก้ไข และพัฒนาในรายวิชาที่ รับผิดชอบสอนในกลุ่มสาระ การเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมที่ดีขึ้นไม่ต่ำกว่า ร้อยละ 70 ของนักเรียน ที่ไม่ผ่านเกณฑ์</p> <p>2.2 นักเรียนและผู้ปกครอง ร้อยละ 80 มีความพึงพอใจ ต่อระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนในระดับมากขึ้นไป</p> <p>2.3.1 นักเรียนร้อยละ 80 ที่เข้าร่วมกิจกรรมมีความ เข้าใจเกี่ยวกับสมาคม ประชาชาติแห่งเอเชีย ตะวันออกเฉียงใต้หรืออาเซียน</p> <p>2.3.2 นักเรียนร้อยละ 80 มีความพึงพอใจต่อกิจกรรม วันอาเซียน (ASEAN DAY) ในระดับมากขึ้นไป</p>

ลักษณะงานที่ปฏิบัติ ตามมาตรฐานตำแหน่ง	งาน (Tasks) ที่จะดำเนินการพัฒนา ตามข้อตกลง ใน 1 รอบการประเมิน (ไปรตระบุ)	ผลลัพธ์ (Outcomes) ของงานตามข้อตกลง ที่คาดหวังให้เกิดขึ้น กับผู้เรียน (ไปรตระบุ)	ตัวชี้วัด (Indicators) ที่จะเกิดขึ้นกับผู้เรียน ที่แสดงให้เห็นถึงการ เปลี่ยนแปลงไปในทาง ที่ดีขึ้นหรือมีการพัฒนา มากขึ้นหรือผลสัมฤทธิ์ สูงขึ้น (ไปรตระบุ)
	2.4 ประสานงานความร่วมมือ ระหว่างครู นักเรียน ผู้ปกครอง และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อร่วมมือกันแก้ปัญหาและ พัฒนานักเรียน	2.4 นักเรียนได้รับการแก้ปัญหา และการพัฒนา โดยประสาน ความร่วมมือระหว่างครู นักเรียน ผู้ปกครอง และ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องร่วมมือ ดูแลช่วยเหลือนักเรียน	2.4 นักเรียนร้อยละ 80 เกิดการเรียนรู้อย่างมีคุณภาพ ตามการประสานงาน ความร่วมมือระหว่างครู นักเรียน ผู้ปกครอง และ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อ ร่วมมือกันแก้ปัญหาและพัฒนา นักเรียน
3. ด้านการพัฒนาตนเองและ วิชาชีพ ลักษณะงานที่เสนอให้ครอบคลุม ถึง การพัฒนาตนเองอย่างเป็น ระบบและต่อเนื่อง การมีส่วนร่วม ในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทาง วิชาชีพเพื่อพัฒนาการจัดการ เรียนรู้ และการนำความรู้ ความสามารถ ทักษะที่ได้จากการ พัฒนาตนเองและวิชาชีพมาใช้ ในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ การพัฒนาคุณภาพผู้เรียน และ การพัฒนานวัตกรรมจัดการ การเรียนรู้	3.1 พัฒนาตนเองอย่างเป็น ระบบและต่อเนื่อง โดยการเข้า อบรม/ประชุม/สัมมนา ตลอด ปีงบประมาณ 2565 ในสาขา และวิชาที่มีความเหมาะสมกับ ระดับของตนเอง เพื่อนำความรู้ ทักษะและประสบการณ์ที่ได้รับ มาพัฒนาการจัดการเรียน การสอน 3.2 เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม เพื่องานด้านวิชาชีพ (PLC) นำความรู้ที่ได้รับมาสร้างเป็น สื่อและนวัตกรรมเพื่อแก้ปัญหา และพัฒนาการจัดการเรียน การสอนให้กับนักเรียน	3.1 นักเรียนได้รับการจัด กิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้น ผู้เรียนเป็นสำคัญ มีกิจกรรมการ เรียนการสอนที่มีความ หลากหลายและเหมาะสมตาม ความแตกต่างระหว่างบุคคล ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนที่สูงขึ้น และครูมี แผนพัฒนาตนเองรายบุคคล (ID plan) สามารถนำองค์ ความรู้มาจัดกิจกรรมการเรียน การสอนให้กับนักเรียนได้ 3.2 นักเรียนได้รับการแก้ไข ปัญหาในการเรียนได้เหมาะสม ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนที่สูงขึ้น	3.1 นักเรียนร้อยละ 100 ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียน การสอนด้วยวิธีการที่มีความ หลากหลายและเหมาะสมตาม ความแตกต่างระหว่างบุคคล ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนที่สูงขึ้น 3.2 นักเรียนร้อยละ 100 ได้รับการแก้ไขเมื่อเกิดปัญหา ทางการเรียน และปัญหาอื่น ๆ ที่พบเห็นอย่างต่อเนื่องเป็น ระบบ มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนที่สูงขึ้น และได้รับการ พัฒนา แก้ปัญหาในการเรียน อย่างต่อเนื่อง

หมายเหตุ

1. รูปแบบการจัดทำข้อตกลงในการพัฒนางาน.ตามแบบ.PA.1 ให้เป็นไปตามบริบทและสภาพการจัดการเรียนรู้ของแต่ละสถานศึกษา โดยความเห็นชอบร่วมกันระหว่างผู้อำนวยการสถานศึกษาและข้าราชการครูผู้จัดทำข้อตกลง

2. งาน (Tasks) ที่เสนอเป็นข้อตกลงในการพัฒนางาน ต้องเป็นงานในหน้าที่ความรับผิดชอบหลักที่ส่งผลโดยตรงต่อผลลัพธ์การเรียนรู้ของผู้เรียน และให้นำเสนอรายวิชาหลักที่ทำการสอน โดยเสนอในภาพรวมของรายวิชาหลักที่ทำการสอนทุกระดับชั้น ในกรณีที่สอนหลายรายวิชา สามารถเลือกรายวิชาใดวิชาหนึ่งได้ โดยจะต้องแสดงให้เห็นถึงการปฏิบัติงานตามมาตรฐานตำแหน่ง และคณะกรรมการประเมินผลการพัฒนางานตามข้อตกลงสามารถประเมินได้ตามแบบการประเมิน PA 2

3. การพัฒนางานตามข้อตกลง ตามแบบ PA 1 ให้ความสำคัญกับผลลัพธ์การเรียนรู้ของผู้เรียน (Outcomes) และตัวชี้วัด (Indicators) ที่เป็นรูปธรรม และการประเมินของคณะกรรมการประเมินผลการพัฒนางานตามข้อตกลง ให้คณะกรรมการดำเนินการประเมิน ตามแบบ PA 2 จากการปฏิบัติงานจริงสภาพการจัดการเรียนรู้ในบริบทของแต่ละสถานศึกษา และผลลัพธ์การเรียนรู้ของผู้เรียนที่เกิดจากการพัฒนางานตามข้อตกลงเป็นสำคัญ โดยไม่เน้นการประเมินจากเอกสาร

ส่วนที่ 2 ข้อตกลงในการพัฒนางานที่เป็นประเด็นท้าทายในการพัฒนาผลลัพธ์การเรียนรู้ของนักเรียน

ประเด็นที่ท้าทายในการพัฒนาผลลัพธ์การเรียนรู้ของนักเรียนของผู้จัดทำข้อตกลง ซึ่งปัจจุบันดำรงตำแหน่ง ครู (ไม่มีวิทยฐานะ) ต้องแสดงให้เห็นถึงระดับการปฏิบัติที่คาดหวังของครูไม่มีวิทยฐานะ คือ การปรับปรุง พัฒนาและประยุกต์ใช้ การจัดการเรียนรู้และพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ของผู้เรียน ให้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้นหรือมีการพัฒนามากขึ้น มีผลการพัฒนาคุณภาพเป็นไปตามค่าเป้าหมายที่สถานศึกษากำหนดหรือสูงกว่า (ทั้งนี้ ประเด็นท้าทายอาจจะแสดงให้เห็นถึงระดับการปฏิบัติที่คาดหวังในวิทยฐานะที่สูงกว่าได้)

ประเด็นท้าทาย : การพัฒนาความสามารถในการวิเคราะห์หลักฐานทางประวัติศาสตร์เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาการและความเจริญรุ่งเรืองของอาณาจักรอยุธยาโดยใช้กลยุทธ์ SCIM-C สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 โรงเรียนเทพศิรินทร์ลาดหญ้า กาญจนบุรี

1. สภาพปัญหาการจัดการเรียนรู้และคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียน

ประวัติศาสตร์เป็นการศึกษาเพื่ออธิบายอดีตของสังคมมนุษย์ตามมิติเวลา (นิธิ เอียวศรีวงศ์ และอาคม พัตถิยะ, 2525: 12) โดยอาศัยระเบียบวิธีการศึกษาในการตั้งคำถาม ค้นคว้า ตรวจสอบ ทำความเข้าใจบริบทวิเคราะห์ วิพากษ์ และตีความจากหลักฐานร่วมสมัยประเภทต่าง ๆ เท่าที่หลงเหลืออยู่มาจนถึงปัจจุบัน (สืบแสง พรหมบุญ, 2521: 22; วินัย พงศ์ศรีเพียร, 2543: 8; อติสร ศักดิ์สูง, 2554: 3; Martin, 2012: 67) เพื่อเข้าถึงความจริงเกี่ยวกับเหตุการณ์หรือพฤติกรรมของมนุษย์ในสังคมใดสังคมหนึ่งของอดีตที่มีผลมาจากสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ ได้แก่ ลักษณะภูมิประเทศ ภูมิอากาศ ทรัพยากรธรรมชาติ หรือสภาพแวดล้อมที่มนุษย์ในช่วงเวลานั้นสร้างขึ้น ได้แก่ ลักษณะทางการเมืองการปกครอง เศรษฐกิจ สังคม หรือวัฒนธรรมโดยสภาพแวดล้อมต่าง ๆ เหล่านี้ล้วนมีอิทธิพลต่อการกำหนดสภาพวิถีการดำรงชีวิต พฤติกรรมทางความคิด ค่านิยม ความเชื่อ และความต้องการของมนุษย์ในอดีตที่ส่งผลมาจนถึงปัจจุบัน (พรเพ็ญ อ้นตระกูล, 2527: 141; หลุยส์ กอตซ์ลัค, 2525: 20-21; วิณา เอี่ยมประไพ, 2535: 140-143)

ธรรมชาติของวิชาประวัติศาสตร์มุ่งเน้นให้ผู้เรียนรู้จักการสืบเสาะหาความรู้จากการวิเคราะห์และตีความหลักฐานทางประวัติศาสตร์ (สิริวรรณ ศรีพหล, 2551: 87) เพื่อเข้าใจสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อเหตุการณ์หรือพฤติกรรมของมนุษย์ในอดีตอันจะทำให้ผู้เรียนรับรู้และเข้าใจว่า เราไม่สามารถนำความคิดของผู้คนในปัจจุบันไปตัดสินเรื่องราวที่เกิดขึ้นแล้วในอดีต การศึกษาอดีตต้องทำความเข้าใจสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ที่เป็นอยู่ในขณะนั้น ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจอดีตได้ถูกต้องตามความเป็นจริง (วีณา เอี่ยมประไพ, 2535: 140-143; สืบแสง พรหมบุญ, 2538: 53-63; ปิยนาล บุนนาค, 2553: 21; วรางคณา นิพัทธ์สุขกิจ, 2560: 245) ทั้งนี้การจัดการเรียนการสอนประวัติศาสตร์ได้อย่างสอดคล้องกับธรรมชาติของวิชาจะส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาการคิดอย่างเป็นระบบและฝึกนิสัยที่มีระเบียบ รอบคอบ วางตนเป็นกลาง ยึดมั่นต่อความจริง นับเป็นคุณลักษณะสำคัญของมนุษย์ในสังคมปัจจุบัน (สืบแสง พรหมบุญ, 2527: 76; วีณา เอี่ยมประไพ, 2535: 23-24) รวมถึงส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถวิเคราะห์ความสำเร็จหรือข้อผิดพลาดของมนุษย์ในอดีต เพื่อนำมาเป็นบทเรียนที่มีค่าต่อการพัฒนาสังคมมนุษย์ทั้งในปัจจุบันและอนาคต (จันทร์ฉาย ภัคอธิคม, 2545: 3-5; สิริวรรณ ศรีพหล, 2553: 17-18) นอกจากนี้ผู้เรียนยังสามารถนำความรู้และทักษะจากกระบวนการศึกษาประวัติศาสตร์ไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตได้ เช่น การสืบค้น กลั่นกรอง ตรวจสอบ และประเมินความน่าเชื่อถือของข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ รอบตัว และสามารถแสดงความคิดเห็นต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่งอย่างมีเหตุผลบนพื้นฐานการอ้างอิงข้อมูลจากหลักฐาน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2560: 13)

จากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนรายวิชาประวัติศาสตร์ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2565 พบว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยส่วนมากยังขาดความสามารถในการวิเคราะห์หลักฐานทางประวัติศาสตร์ ซึ่งเป็นความสามารถที่สำคัญต่อการพัฒนาทักษะการคิดทางประวัติศาสตร์ของนักเรียน เมื่อพิจารณาข้อมูลที่ได้จากการสังเกตพฤติกรรม การซักถาม การตอบคำถาม การทำใบงาน หรือใบกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์หลักฐานทางประวัติศาสตร์ พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ส่วนใหญ่ไม่สามารถระบุแหล่งที่มาของหลักฐานทางประวัติศาสตร์ที่ตนได้ศึกษา เช่น ผู้เขียน ผู้สร้างหรือผู้ค้นพบหลักฐาน ปีที่สร้างหรือปีที่ค้นพบหลักฐาน ประเภทหลักฐาน สาระสำคัญของข้อมูลหลักฐาน วัตถุประสงค์การสร้างหลักฐาน กล่าวคือ นักเรียนจะตอบเนื้อหาที่ปรากฏในหลักฐานโดยที่จะไม่มีการวิเคราะห์สาระสำคัญของหลักฐาน

จากสภาพการณ์ ปัญหา และความสำคัญของการจัดการเรียนการสอนประวัติศาสตร์เพื่อส่งเสริมความสามารถในการวิเคราะห์หลักฐานทางประวัติศาสตร์ พบว่า กลยุทธ์ SCIM-C ที่ David Hicks ศาสตราจารย์สาขาวิชาการศึกษาประวัติศาสตร์และสังคมศาสตร์ Peter Doolittle ศาสตราจารย์สาขาวิชาจิตวิทยาทางการศึกษา และ E. Thomas Ewing ศาสตราจารย์สาขาวิชาประวัติศาสตร์ จากสถาบันโพลีเทคนิคและมหาวิทยาลัยแห่งรัฐเวอร์จิเนีย (Virginia Polytechnic Institute and State University) ประเทศสหรัฐอเมริกาได้ร่วมกันออกแบบและพัฒนากลยุทธ์ SCIM-C บนพื้นฐานแนวคิดทฤษฎีการเสริมต่อการเรียนรู้และแนวคิดการสืบสวนทางประวัติศาสตร์ อันเนื่องมาจากปัญหาสำคัญที่ว่า การสืบสวนทางประวัติศาสตร์เป็นกระบวนการทางความคิดที่ซับซ้อน เพราะการปฏิบัติกิจกรรมการสืบสวนทางประวัติศาสตร์ ผู้เรียนต้องใช้ทักษะการคิดที่หลากหลาย เช่น การประเมินความน่าเชื่อถือ การเข้าใจมุมมอง การวิเคราะห์ การตีความ การสังเคราะห์ รวมถึงการสรุปข้อมูลจากหลักฐานอย่างมีเหตุผล ส่งผลให้การปฏิบัติกิจกรรมการสืบสวนทางประวัติศาสตร์ของผู้เรียน ไม่สามารถประสบผลสำเร็จได้โดยง่ายหรืออาจประสบผลสำเร็จได้ก็ต่อเมื่อผู้เรียนได้รับการช่วยเหลืออย่างเหมาะสมโดยการเสริมต่อการเรียนรู้จากครูผู้สอนประวัติศาสตร์ ซึ่งวิธีการหนึ่งสำหรับการเสริมต่อการเรียนรู้ในกระบวนการสืบสวนทางประวัติศาสตร์ คือ การใช้กลยุทธ์ SCIM-C เป็นกลยุทธ์ที่ออกแบบขึ้นมาสำหรับการเสริมต่อการเรียนรู้ที่จะช่วยอำนวยความสะดวกและลดความซับซ้อนในการสืบสวน

ทางประวัติศาสตร์ให้กับผู้เรียน รวมถึงเป็นกลยุทธ์ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ตั้งคำถาม สะท้อนผล และสร้างปฏิสัมพันธ์กับหลักฐานทางประวัติศาสตร์ในการพัฒนาการตีความทางประวัติศาสตร์ อันจะนำไปสู่การเข้าใจมุมมองและบริบททางประวัติศาสตร์ของเรื่องราวเหตุการณ์ในอดีตได้ใกล้เคียงกับความเป็นจริงมากที่สุดและตอบคำถามทางประวัติศาสตร์ได้อย่างมีเหตุผล (Hicks and Doolittle, 2009: 132-133; Lee and Friedman, 2009: 10; Scheuerell, 2015: 84-85)

กลยุทธ์ SCIM-C เป็นกลยุทธ์สำหรับการสืบสวนทางประวัติศาสตร์ ประกอบไปด้วย 5 ขั้นตอนมีรายละเอียดดังนี้

1) ขั้นการสรุปสาระสำคัญ (Summarizing: S) ขั้นตอนนี้เป็นขั้นเริ่มต้นในการตรวจสอบหลักฐาน แต่ละขั้น โดยผู้สอนให้ผู้เรียนตรวจสอบมุมมองทางเอกสาร (The documentary aspects) ของหลักฐานทางประวัติศาสตร์แต่ละขั้นอย่างรวดเร็ว เพื่อค้นหาข้อมูลที่ปรากฏอย่างชัดเจนจากหลักฐาน ในขั้นตอนนี้ผู้เรียนต้องทำ การระบุหัวข้อเรื่อง ผู้เขียน จุดประสงค์ ผู้อ่าน ประเภทหลักฐาน ข้อมูลวันที่ แนวความคิด และมุมมองของผู้เขียนจากหลักฐานทางประวัติศาสตร์

2) ขั้นการทำความเข้าใจบริบท (Contextualizing: C) ขั้นตอนนี้ผู้สอนให้ผู้เรียนใช้เวลากับหลักฐานมากขึ้น เพื่อสำรวจมุมมองแท้จริงของหลักฐาน (The authentic aspects of the source) ในลักษณะของการค้นหาข้อมูลเกี่ยวกับเวลา (Time) และพื้นที่ (Space) พร้อมทั้งทำความเข้าใจต่อสำนวนภาษาหรือรูปภาพจากอดีตภายในหลักฐาน นอกจากนี้ผู้เรียนควรให้ความสำคัญต่อค่านิยม อุปนิสัย และขนบธรรมเนียมของผู้คนในยุคสมัยนั้น ซึ่งอาจมีความแตกต่างไปจากสมัยปัจจุบันและหลีกเลี่ยงการใช้หลักฐาน โดยนำบริบทในปัจจุบันไปตัดสินอดีต

3) ขั้นการสรุปลงความเห็น (Inferring: I) ขั้นตอนนี้ออกแบบขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนมีโอกาส ทบทวนข้อเท็จจริงเบื้องต้นที่รวบรวมได้จากหลักฐาน และเริ่มต้นอ่านข้อมูลที่มีนัยยะแฝง (Subtexts) และทำการสรุปลงความเห็นตามข้อเท็จจริงจากหลักฐาน (Inference) บนพื้นฐานของความเข้าใจบริบทและการตรวจสอบหลักฐานอย่างต่อเนื่อง นับเป็นขั้นที่เปิดพื้นที่ให้ผู้เรียนได้สำรวจและตรวจสอบมุมมองของหลักฐานทางประวัติศาสตร์

4) ขั้นการตรวจสอบ (Monitoring: M) ขั้นตอนนี้เป็นขั้นสุดท้ายในการตรวจสอบหลักฐาน แต่ละขั้น โดยผู้เรียนทำการตรวจสอบความน่าเชื่อถือและความสำคัญของหลักฐานต่อการตอบคำถามทางประวัติศาสตร์และสะท้อนผลบนข้อสมมติฐานที่ตั้งไว้

5) ขั้นการยืนยัน (Corroborating: C) ขั้นตอนนี้เริ่มต้นเมื่อผู้เรียนวิเคราะห์หลักฐานแต่ละขั้นเสร็จแล้วและพร้อมที่จะขยายผลการวิเคราะห์ โดยทำการเปรียบเทียบหลักฐานที่ได้รวบรวมไว้ ผู้เรียนต้องพิจารณาว่าหลักฐานที่ได้วิเคราะห์นั้นมีความเหมือนและแตกต่างกันอย่างไร ผู้เรียนควรมองหาข้อมูลที่มีนัยยะแฝงในหลักฐานที่อาจขัดขวางการตีความและการตอบคำถามทางประวัติศาสตร์ เมื่อผู้เรียนพบข้อขัดแย้งระหว่างหลักฐานต้องทำการสืบสอบเพิ่มเติม เมื่อผู้เรียนเปรียบเทียบหลักฐานเสร็จแล้วจะเริ่มต้นสร้างข้อสรุปบนพื้นฐานข้อมูลจากการสังเคราะห์หลักฐาน ทั้งนี้ในแต่ละขั้นของกลยุทธ์ SCIM-C จะมีคำถามเชิงวิเคราะห์ (Analyzing Questions) จำนวน 4 คำถามที่จะช่วยให้ผู้เรียนศึกษาหลักฐานได้อย่างมีวิจารณญาณ นอกจากนี้ผู้เรียนสามารถถามคำถามเพิ่มเติมได้ในแต่ละขั้นตอนของกลยุทธ์ SCIM-C (Hicks et al., 2004: 221-225)

การใช้กลยุทธ์ SCIM-C เป็นจุดเริ่มต้นที่สำคัญในการเรียนรู้ผ่านการสืบสวนทางประวัติศาสตร์โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ตั้งคำถามทางประวัติศาสตร์ และวิเคราะห์หลักฐานเชิงลึกได้อย่างรอบคอบ (Hicks et al., 2004) รวมถึงส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถตีความหลักฐานทางประวัติศาสตร์ด้วยตนเองอันจะนำไปสู่การค้นพบข้อมูลที่น่าสนใจจากอดีตที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาความเข้าใจทางประวัติศาสตร์ในระดับใหม่ที่สูงขึ้น (Holcomb et al., 2011) อีกทั้งกลยุทธ์ดังกล่าวยังช่วยสร้างความรู้สึกลึกให้ผู้เรียนเสมือนเป็นนักประวัติศาสตร์ที่กำลังทำงานกับหลักฐานขั้นต้น และตีความเรื่องราวในอดีตด้วยตนเอง ส่งผลให้ผู้เรียนรู้สึกสนุกต่อการเรียนรู้ประวัติศาสตร์ อีกทั้งยังพบว่า คำถามเชิงวิเคราะห์ (Analyzing Question) ในแต่ละขั้นของกลยุทธ์ SCIM-C ทำให้ผู้เรียนรับรู้ถึงการเชื่อมโยงกันของข้อมูล จากหลักฐานแต่ละขั้นที่ศึกษา ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นที่จะค้นคว้าข้อมูลที่เชื่อมโยงกันเพิ่มเติมต่อไปอีก (Ogle et al., 2018) ในท้ายที่สุด การใช้ SCIM-C ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าของการศึกษาเรื่องราวในอดีตผ่านการสืบสวนทางประวัติศาสตร์ และก้าวข้ามการเรียนรู้ประวัติศาสตร์ที่จำกัดเฉพาะอยู่ในตำราเรียน ส่งผลให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะความฉลาดรู้ได้อย่างเป็นระเบียบ (Disciplinary Literacy Skills) นับเป็นทักษะหนึ่งที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาคุณลักษณะความเป็นพลเมืองของผู้เรียน (Hicks et al., 2016)

ด้วยสภาพปัญหาและเหตุผลดังกล่าว ทำให้ผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนรายวิชาประวัติศาสตร์สนใจที่จะศึกษาวิจัยเป็นประเด็นท้าทายเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการวิเคราะห์หลักฐานทางประวัติศาสตร์เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อพัฒนาการและความเจริญรุ่งเรืองของอาณาจักรอยุธยาโดยใช้กลยุทธ์ SCIM-C สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเทพศิรินทร์ลาดหญ้า กาญจนบุรี

2. วิธีการดำเนินการให้บรรลุผล

2.1 ขั้นตอนการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้วิชาประวัติศาสตร์โดยใช้กลยุทธ์ SCIM-C

1) ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม สาระประวัติศาสตร์ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

2) ศึกษากลยุทธ์ SCIM-C ซึ่งประกอบไปด้วย 5 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนที่ 1 การสรุปสาระสำคัญ (Summarizing: S) ขั้นตอนที่ 2 การทำความเข้าใจบริบท (Contextualizing: C) ขั้นตอนที่ 3 การสรุปลงความเห็น (Inferring: I) ขั้นตอนที่ 4 การตรวจสอบ (Monitoring: M) และขั้นตอนที่ 5 การยืนยัน (Corroborating: C)

3) ศึกษาเนื้อหาสาระประวัติศาสตร์ไทยที่จะนำมาใช้จัดการเรียนการสอนร่วมกับกลยุทธ์ SCIM-C คือ เนื้อหาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อพัฒนาการและความเจริญรุ่งเรืองของอาณาจักรอยุธยา

4) ศึกษาองค์ประกอบ แนวทาง และวิธีการวิเคราะห์หลักฐานทางประวัติศาสตร์ เพื่อสังเคราะห์เป็นองค์ประกอบการวัดความสามารถในการวิเคราะห์หลักฐานทางประวัติศาสตร์

5) นำเป้าหมาย มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สาระการเรียนรู้จากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม และกลยุทธ์ SCIM-C

มาเขียนแผนการจัดการเรียนรู้วิชาประวัติศาสตร์

6) นำแผนการจัดการเรียนรู้วิชาประวัติศาสตร์เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อพัฒนาการและความเจริญรุ่งเรืองของอาณาจักรอยุธยา โดยใช้กลยุทธ์ SCIM-C สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเทพศิรินทร์ลาดหญ้า กาญจนบุรี ไปใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัยโดยทดลองกับนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย

2.2 ขั้นตอนการสร้างแบบวัดความสามารถในการวิเคราะห์หลักฐานทางประวัติศาสตร์

- 1) ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม สาระประวัติศาสตร์ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
- 2) ศึกษาองค์ประกอบของการวิเคราะห์หลักฐานทางประวัติศาสตร์ที่จะนำมาใช้เป็นเกณฑ์การวัดความสามารถในการวิเคราะห์หลักฐานทางประวัติศาสตร์ ได้แก่
 - 2.1) การระบุผู้เขียน หรือผู้สร้างหลักฐาน
 - 2.2) การระบุช่วงเวลาที่ยืนยัน หรือสร้างหลักฐาน
 - 2.3) การจำแนกประเภทของหลักฐาน
 - 2.4) การวิเคราะห์วัตถุประสงค์ของผู้เขียน หรือผู้สร้างหลักฐาน
 - 2.5) การวิเคราะห์อคติของผู้เขียน หรือผู้สร้างหลักฐาน
 - 2.6) การวิเคราะห์วิถีชีวิตของไพร่ในสมัยรัตนโกสินทร์
- 3) ศึกษาหลักฐานขั้นต้นทางประวัติศาสตร์ที่เกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อพัฒนาการและความเจริญรุ่งเรืองของอาณาจักรอยุธยา
- 4) สร้างแบบวัดความสามารถในการวิเคราะห์หลักฐานทางประวัติศาสตร์ ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบอัตนัยโดยให้นักเรียนเขียนอธิบายคำตอบ
- 5) สร้างเกณฑ์การให้คะแนนความสามารถในการวิเคราะห์หลักฐานทางประวัติศาสตร์

3. ผลลัพธ์การพัฒนาที่คาดหวัง

3.1 เชิงปริมาณ

ผลคะแนนความสามารถในการวิเคราะห์หลักฐานทางประวัติศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเทพศิรินทร์ลาดหญ้า กาญจนบุรี สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ร้อยละ 70

3.2 เชิงคุณภาพ

นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เห็นความสำคัญของการวิเคราะห์หลักฐานทางประวัติศาสตร์เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อพัฒนาการและความเจริญรุ่งเรืองของอาณาจักรอยุธยา ผ่านการเขียนสะท้อนผลความคิดในแบบบันทึกการเรียนรู้ (Learning Log) ในช่วงท้ายการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้กลยุทธ์ SCIM-C

ลงชื่อ.....

(นายสุทธิพงษ์ โชติรัมย์)

ตำแหน่ง ครู

ผู้จัดทำข้อตกลงในการพัฒนางาน

...../...../.....

ความเห็นของผู้อำนวยการสถานศึกษา

เห็นชอบให้เป็นข้อตกลงในการพัฒนางาน

ไม่เห็นชอบให้เป็นข้อตกลงในการพัฒนางาน โดยมีข้อเสนอแนะเพื่อนำไปแก้ไข และเสนอเพื่อพิจารณาอีกครั้ง ดังนี้

.....

.....

ลงชื่อ.....

(นางวิชญาณี บุญทวี)

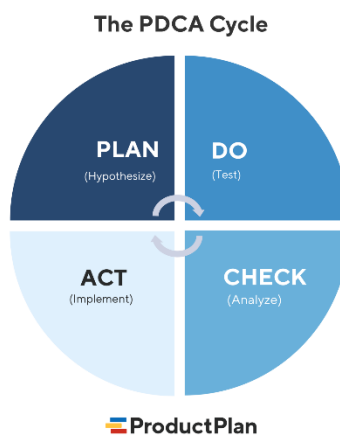
ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนเทพศิรินทร์ลาดหญ้า กาญจนบุรี

...../...../.....

การวางแผนการปฏิบัติงาน
โดยใช้ทฤษฎีกระบวนการดำเนินงานคุณภาพ (PDCA)
เพื่อพัฒนาสมรรถนะของผู้เรียนสู่การยกระดับคุณภาพและพัฒนาผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน
ของนายสุทธิพงษ์ โชติรัมย์

ทฤษฎีกระบวนการดำเนินงานคุณภาพ (PDCA) ของด็อกเตอร์ เอ็ดเวิร์ด เดมมิง (W. Edwards Deming) ประกอบด้วยขั้นตอน 4 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนที่ 1 การวางแผน (Plan) ขั้นตอนที่ 2 การปฏิบัติตามแผน (Do) ขั้นตอนที่ 3 การตรวจสอบการปฏิบัติตามแผน (Check) และขั้นตอนที่ 4 การปรับปรุงแก้ไข (Act)

ภาพแผนภูมิกระบวนการดำเนินงานคุณภาพ (PDCA)

ที่มา: <https://www.productplan.com/glossary/pdca-cycle/>

ขั้นตอนของวงจร PDCA ประกอบด้วย "การวางแผน" อย่างรอบคอบ เพื่อ "การปฏิบัติ" อย่างค่อยเป็นค่อยไป แล้วจึง "ตรวจสอบ" ผลที่เกิดขึ้น วิธีการปฏิบัติใดมีประสิทธิผลที่สุดก็จะจัดให้เป็นมาตรฐาน หากไม่สามารถบรรลุเป้าหมายได้ก็ต้องมองหาวิธีการปฏิบัติใหม่หรือใช้ความพยายามให้มากขึ้นกว่าเดิม

ขั้นตอนที่ 1 การวางแผน (Plan) ขั้นตอนการวางแผนครอบคลุมถึงการกำหนดกรอบหัวข้อที่ต้องการปรับปรุงเปลี่ยนแปลง ซึ่งรวมถึงการพัฒนาสิ่งใหม่ ๆ การแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติงาน ฯลฯ พร้อมกับพิจารณาว่ามีความจำเป็นต้องใช้ข้อมูลใดบ้างเพื่อการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงนั้น โดยระบุวิธีการเก็บข้อมูลให้ชัดเจน นอกจากนี้ จะต้องวิเคราะห์ข้อมูลที่รวบรวมได้ แล้วกำหนดทางเลือกในการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงดังกล่าว การวางแผนยังช่วยให้เราสามารถคาดการณ์สิ่งที่เกิดขึ้นในอนาคต และช่วยลดความสูญเสียต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้นได้ ทั้งในด้านแรงงาน วัสดุุดิบ ชั่วโงม การทำงาน เงิน เวลา ฯลฯ โดยสรุปแล้วการวางแผนช่วยให้รับรู้สภาพปัจจุบัน พร้อมกับกำหนดสภาพที่ต้องการให้เกิดขึ้นในอนาคต ด้วยการผสมผสานประสบการณ์ ความรู้ และทักษะอย่างลงตัวโดยทั่วไปการวางแผนมีอยู่ด้วยกัน 2 ประเภทหลัก ๆ ดังนี้

ประเภทที่ 1 การวางแผนเพื่ออนาคต เป็นการวางแผนสำหรับสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคตหรือกำลังจะเกิดขึ้น บางอย่างเราไม่สามารถควบคุมสิ่งนั้นได้เลย แต่เป็นการเตรียมความพร้อมของเราสำหรับสิ่งนั้น

ประเภทที่ 2 การวางแผนเพื่อการปรับปรุงเปลี่ยนแปลง เป็นการวางแผนเพื่อเปลี่ยนแปลงสภาพที่เกิดขึ้นในปัจจุบันเพื่อสภาพที่ดีขึ้น ซึ่งเราสามารถควบคุมผลที่เกิดในอนาคตได้ด้วยการเริ่มต้นเปลี่ยนแปลงตั้งแต่ปัจจุบัน

ขั้นตอนที่ 2 การปฏิบัติตามแผน (Do) ขั้นตอนการปฏิบัติ คือ การลงมือปรับปรุงเปลี่ยนแปลงตามทางเลือกที่ได้กำหนดไว้ในขั้นตอนการวางแผน ในขั้นนี้ต้องตรวจสอบระหว่างการปฏิบัติด้วยว่าได้ดำเนินไปในทิศทางที่ตั้งใจหรือไม่ พร้อมกับสื่อสารให้ผู้ที่เกี่ยวข้องรับทราบด้วย เราไม่ควรปล่อยให้ถึงวินาทีสุดท้ายเพื่อดูความคืบหน้าที่เกิดขึ้น หากเป็นการปรับปรุงในหน่วยงานผู้บริหารย่อมต้องการทราบความคืบหน้าอย่างแน่นอน เพื่อจะได้มั่นใจว่าโครงการปรับปรุงเกิดความผิดพลาดน้อยที่สุด

ขั้นตอนที่ 3 การตรวจสอบการปฏิบัติตามแผน (Check) คือ การประเมินผลที่ได้รับจากการปรับปรุงเปลี่ยนแปลง แต่ขั้นตอนนี้มักจะถูกมองข้ามเสมอการตรวจสอบทำให้เราทราบว่า การปฏิบัติในขั้นที่สองสามารถบรรลุเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ที่ได้กำหนดไว้หรือไม่ สิ่งสำคัญก็คือ เราต้องรู้ว่า จะตรวจสอบอะไรบ้างและบ่อยครั้งแค่ไหน ข้อมูลที่ได้จากการตรวจสอบจะเป็นประโยชน์สำหรับขั้นตอนถัดไป

ขั้นตอนที่ 4 การปรับปรุงแก้ไข (Act) คือ การดำเนินงานให้เหมาะสมจะพิจารณาผลที่ได้จากการตรวจสอบซึ่งมีอยู่ 2 กรณี คือ ผลที่เกิดขึ้นเป็นไปตามแผนที่วางไว้ หรือไม่เป็นไปตามแผนที่วางไว้ หากเป็นกรณีแรกก็ให้นำแนวทางหรือกระบวนการปฏิบัตินั้นมาจัดทำให้เป็นมาตรฐาน พร้อมทั้งหาวิธีการที่จะปรับปรุงให้ดียิ่งขึ้นไปอีก ซึ่งอาจหมายถึงสามารถบรรลุเป้าหมายได้เร็วกว่าเดิม หรือเสียค่าใช้จ่ายน้อยกว่าเดิม หรือทำให้คุณภาพดียิ่งขึ้นก็ได้ แต่ถ้าหากเป็นกรณีที่สอง ซึ่งก็คือผลที่ได้ไม่บรรลุวัตถุประสงค์ตามแผนที่วางไว้ เราควรนำข้อมูลที่รวบรวมไว้มาวิเคราะห์ และพิจารณาว่าควรจะดำเนินการอย่างไรต่อไปนี้อาที มองหาทางเลือกใหม่ที่ น่าจะเป็นไปได้ ใช้ความพยายามให้มากขึ้นกว่าเดิม ขอความช่วยเหลือจากผู้รู้ หรือเปลี่ยนเป้าหมายใหม่

ตารางที่ 1 แสดงบทบาทหน้าที่ของครูผู้สอนและผู้เรียนตามทฤษฎีกระบวนการดำเนินงานคุณภาพ (PDCA)

ขั้นตอนวงจร PDCA	บทบาทของครูผู้สอน	บทบาทของผู้เรียน
<p>P = Plan (การวางแผน)</p>	<p>1) การศึกษาและวิเคราะห์ สภาพปัญหา การจัดการเรียนรู้และคุณภาพการเรียนรู้ ของนักเรียน</p> <ul style="list-style-type: none"> - ศึกษาและวิเคราะห์สภาพปัญหา ในการจัดการเรียนรู้วิชาประวัติศาสตร์ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 - ศึกษาและวิเคราะห์คุณภาพการเรียนรู้ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในรายวิชาประวัติศาสตร์ <p>2) วางแผน วิเคราะห์ สังเคราะห์ เพื่อแก้ปัญหาหรือพัฒนาการเรียนรู้</p> <ul style="list-style-type: none"> - วิเคราะห์ผู้เรียนเป็นรายบุคคล -วางแผนพัฒนานักเรียนตามศักยภาพและความแตกต่างระหว่างบุคคล <p>3) การวางแผนออกแบบเครื่องมือที่ใช้ ในการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล</p> <p>3.1) แผนการจัดการเรียนรู้วิชา ประวัติศาสตร์โดยใช้กลยุทธ์ SCIM-C</p> <ul style="list-style-type: none"> - ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษา ขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระ การเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และ วัฒนธรรม สาระประวัติศาสตร์ ระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 2 - ศึกษากลยุทธ์ SCIM-C - ศึกษาเนื้อหาสาระประวัติศาสตร์ไทย ที่จะนำมาใช้จัดการเรียนการสอนร่วมกับ กลยุทธ์ SCIM-C <p>3.2) การวางแผนออกแบบและพัฒนา แบบวัดความสามารถในการวิเคราะห์ หลักฐานทางประวัติศาสตร์</p> <ul style="list-style-type: none"> - ศึกษาองค์ประกอบการวิเคราะห์หลักฐาน ทางประวัติศาสตร์ที่จะนำมาใช้เป็นเกณฑ์ การวัดความสามารถในการวิเคราะห์ หลักฐานทางประวัติศาสตร์ 	<ul style="list-style-type: none"> - นักเรียนสะท้อนปัญหาที่พบจาก การจัดการเรียนรู้ในรายวิชา ประวัติศาสตร์ - นักเรียนมีส่วนร่วมในการแสดง ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัด การเรียนรู้ในรายวิชา ประวัติศาสตร์

ขั้นตอนวงจร PDCA	บทบาทของครูผู้สอน	บทบาทของผู้เรียน
	<ul style="list-style-type: none"> - ศึกษาหลักฐานขั้นต้นทางประวัติศาสตร์ที่เกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อพัฒนาการและความเจริญรุ่งเรืองของอาณาจักรอยุธยา 	
<p>D = Do (การปฏิบัติตามแผน)</p> <p>C = Check (ตรวจสอบการปฏิบัติตามแผน)</p>	<p>1) การสร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล</p> <ul style="list-style-type: none"> - นำเป้าหมาย มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สาระการเรียนรู้จากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม และขั้นตอนกลยุทธ์ SCIM-C มาเขียนแผนการจัดการเรียนรู้วิชาประวัติศาสตร์ - ออกแบบและสร้างแบบวัดความสามารถในการวิเคราะห์หลักฐานทางประวัติศาสตร์ มีลักษณะเป็นแบบอัตนัย - สร้างเกณฑ์การให้คะแนนความสามารถในการวิเคราะห์หลักฐานทางประวัติศาสตร์ <p>2) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในรายวิชาประวัติศาสตร์</p> <ul style="list-style-type: none"> - จัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ประวัติศาสตร์ โดยใช้กลยุทธ์ SCIM-C - อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ และส่งเสริมนักเรียนได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพ เรียนรู้และทำงานร่วมกัน โดยมีการปรับประยุกต์ให้สอดคล้องกับความแตกต่างของผู้เรียนตามบริบทของสถานศึกษา - ดำเนินการวัดความสามารถในการวิเคราะห์หลักฐานทางประวัติศาสตร์ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ประวัติศาสตร์โดยใช้กลยุทธ์ SCIM-C - ดำเนินการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ด้วยวิธีการที่หลากหลาย เหมาะสม และสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ให้ผู้เรียนพัฒนาการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง 	<ul style="list-style-type: none"> - เข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ประวัติศาสตร์โดยใช้กระบวนการเรียนการสอนแต่ศึร์ด้วยความตั้งใจ - นักเรียนทำแบบวัดความสามารถในการวิเคราะห์หลักฐานทางประวัติศาสตร์

ขั้นตอนวงจร PDCA	บทบาทของครูผู้สอน	บทบาทของผู้เรียน
A = Act (ปรับปรุงแก้ไข)	1) จัดทำข้อมูลสารสนเทศของผู้เรียนและรายวิชา - ปรับปรุงหรือพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ประวัติศาสตร์และสื่อการเรียนรู้ให้มีคุณภาพมากขึ้นตามผลการสะท้อนการจัดการเรียนรู้อะไรและประเมินผลการเรียนรู้หลังเรียน - จัดทำข้อมูลสารสนเทศของผู้เรียนและรายวิชาเพื่อใช้ในการส่งเสริมสนับสนุนการเรียนรู้และพัฒนาคุณภาพผู้เรียน	- นักเรียนทราบผลการเรียนจากครูและนำข้อบกพร่องไปปรับปรุงและพัฒนาผลการเรียนให้ดีขึ้น

แผนการปฏิบัติงานตามรูปแบบการพัฒนาแบบวงจรการบริหารงานคุณภาพ PDCA เพื่อพัฒนาสมรรถนะของผู้เรียนสู่การยกระดับคุณภาพและพัฒนาผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน

ขั้นตอนการดำเนินการ	ช่วงเวลาการดำเนินงาน	หมายเหตุ
P = Plan (การวางแผน)	1 ตุลาคม 2565 – 1 พฤศจิกายน 2565	
D = Do (การปฏิบัติตามแผน)	1 พฤศจิกายน 2565 – 20 กันยายน 2566	
C = Check (ตรวจสอบการปฏิบัติตามแผน)	1 – 15 มีนาคม 2566 และ 21-30 กันยายน 2566	
A = Act (ปรับปรุงแก้ไข)	10 พฤษภาคม 2566 – 30 กันยายน 2566	

แนวคิดการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กลยุทธ์ SCIM-C

กลยุทธ์ SCIM-C เป็นกลยุทธ์ที่ออกแบบขึ้นมาสำหรับเสริมต่อการเรียนรู้ (Scaffolding) ที่จะช่วยอำนวยความสะดวกและลดความซับซ้อนในการสืบสวนทางประวัติศาสตร์ (Historical Inquiry) ให้กับผู้เรียน รวมถึงเป็นกลยุทธ์ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ตั้งคำถาม สะท้อนผล และสร้างปฏิสัมพันธ์กับหลักฐานทางประวัติศาสตร์ในการพัฒนาการตีความทางประวัติศาสตร์ อันจะนำไปสู่การเข้าใจมุมมองและบริบททางประวัติศาสตร์ของเหตุการณ์ในอดีตได้ใกล้เคียงกับความเป็นจริงมากที่สุดและตอบคำถามทางประวัติศาสตร์ได้อย่างมีเหตุผล (Hicks and Doolittle, 2009: 132-133; Lee and Friedman, 2009: 10; Scheuerell, 2015: 84-85) การนำกลยุทธ์ SCIM-C มาใช้ในการจัดการเรียนการสอนประวัติศาสตร์ ผู้วิจัยได้ศึกษาความเป็นมาของกลยุทธ์ SCIM-C แนวคิดทฤษฎี เป้าหมาย คุณค่า และขั้นตอนการเรียนการสอนของกลยุทธ์ SCIM-C มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

2.1 ความเป็นมาของกลยุทธ์ SCIM-C

กลยุทธ์ SCIM-C ออกแบบและพัฒนาโดย David Hicks ศาสตราจารย์สาขาวิชาการศึกษา ประวัติศาสตร์และสังคมศาสตร์ Peter Doolittle ศาสตราจารย์สาขาวิชาจิตวิทยาทางการศึกษา และ E. Thomas Ewing ศาสตราจารย์สาขาวิชาประวัติศาสตร์ จากสถาบันโพลีเทคนิคและมหาวิทยาลัยแห่งรัฐเวอร์จิเนีย (Virginia Polytechnic Institute and State University) ประเทศสหรัฐอเมริกา ความเป็นมาของการออกแบบและพัฒนากลยุทธ์ SCIM-C ขึ้นมานั้นอันเนื่องมาจากปัญหาสำคัญที่ว่า การสืบสวนทางประวัติศาสตร์ เป็นกระบวนการทางความคิดที่ซับซ้อนซึ่งผู้เรียนต้องใช้ทักษะการคิดที่หลากหลายในการปฏิบัติการสืบสวนทางประวัติศาสตร์ เช่น การวิเคราะห์ การประเมินความน่าเชื่อถือ การเข้าใจมุมมอง การตีความ การสังเคราะห์ การสรุปข้อมูลจากหลักฐาน เป็นต้น ส่งผลให้การสืบสวนทางประวัติศาสตร์เป็นกระบวนการที่ค่อนข้างยากต่อการทำความเข้าใจและไม่อาจประยุกต์ใช้ได้ โดยธรรมชาติของผู้เรียน ทำให้การปฏิบัติการสืบสวนทางประวัติศาสตร์ของผู้เรียนไม่สามารถประสบผลสำเร็จโดยง่ายหรือประสบผลสำเร็จได้ ก็ต่อเมื่อผู้เรียนได้รับการช่วยเหลืออย่างเหมาะสมโดยการเสริมต่อการเรียนรู้จากผู้สอน ซึ่งวิธีการหนึ่งของการเสริมต่อการเรียนรู้ในกระบวนการสืบสวนทางประวัติศาสตร์ คือ การใช้กลยุทธ์ SCIM-C นับเป็นกลยุทธ์ที่ช่วยพัฒนาแนวความคิดที่จำเป็นต่อการตีความหลักฐานขั้นต้นทางประวัติศาสตร์ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้และทำความเข้าใจเรื่องราวที่หลากหลายในอดีต และตอบคำถามทางประวัติศาสตร์ได้อย่างมีเหตุผล (Hicks and Doolittle, 2008)

2.2 แนวคิดทฤษฎีของกลยุทธ์ SCIM-C

กลยุทธ์ SCIM-C ออกแบบและพัฒนาบนพื้นฐานของแนวคิดทฤษฎีการเสริมต่อการเรียนรู้ (Scaffolding Theory) และแนวคิดการสืบสวนทางประวัติศาสตร์ (Historical Inquiry) รวมทั้งการศึกษางานวิจัยด้านจัดการเรียนการสอนประวัติศาสตร์ที่หลากหลาย โดยมีรายละเอียดดังนี้

2.2.1 ทฤษฎีการเสริมต่อการเรียนรู้ (Scaffolding Theory)

การเสริมต่อการเรียนรู้เป็นแนวคิดในการให้ความช่วยเหลือผู้เรียนให้สามารถปฏิบัติงานที่มีความซับซ้อนและยากให้ประสบผลสำเร็จ หลักการสำคัญของการเสริมต่อการเรียนรู้ คือ ผู้สอนต้องทำการประเมินความรู้ ทักษะ หรือความต้องการของผู้เรียน เพื่อจัดเตรียมหรือเลือกกิจกรรมการให้ความช่วยเหลือที่เหมาะสมกับพื้นที่รอยต่อของพัฒนาการทางความคิดและความต้องการของผู้เรียน ทั้งนี้การให้ความช่วยเหลือผู้เรียนมีหลายรูปแบบ เช่น การตั้งคำถาม การอธิบาย การสาธิต การให้ทำงานกลุ่ม การให้

ภาระงานที่ง่ายและมีต้นแบบของภาระงานนั้นให้ดูเป็นตัวอย่าง การสอนกลยุทธ์ทางพุทธิพิสัย (Cognitive strategies) และกลยุทธ์ทางอภิปัญญา (Metacognitive strategies) ที่เกี่ยวข้องกับภาระงานนั้น ๆ เช่น การให้ผู้เรียนได้รับเครื่องมือ (Tools) กลยุทธ์ (Strategies) และการแนะนำ (Guides) ที่จะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนบรรลุความเข้าใจต่อการเรียนรู้ประวัติศาสตร์ในระดับที่สูงขึ้น เมื่อพิจารณาการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการสืบสวนทางประวัติศาสตร์ พบว่า ผู้เรียนประสบปัญหาระหว่างการสืบสวนทางประวัติศาสตร์ อันเนื่องมาจากการสืบสวนทางประวัติศาสตร์เป็นกระบวนการทางความคิดที่ซับซ้อนและมีความเกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์ข้อมูลจากหลักฐานแต่ละชิ้น เช่น การวิเคราะห์หลักฐานที่เป็นจดหมายหนึ่งฉบับ ในขณะที่เดียวกันก็ทำการสังเคราะห์ข้อมูลจากหลักฐานหลาย ๆ ชิ้นไปพร้อมกัน เช่น การสังเคราะห์ข้อมูลจากหลักฐานที่เป็นจดหมายหลายฉบับ รูปภาพ และคำบรรยายต่าง ๆ ดังนั้นจำเป็นต้องมีการพัฒนากลยุทธ์ทางพุทธิพิสัยสำหรับการสืบสวนข้อมูลหลักฐานที่เกี่ยวข้อง และกลยุทธ์ทางอภิปัญญาสำหรับการให้คำแนะนำในกระบวนการตีความ สังเคราะห์ และสร้างองค์ความรู้ใหม่ทางประวัติศาสตร์ จุดเด่นของกลยุทธ์การสืบสวนทางประวัติศาสตร์นี้ เป็นกระบวนการที่มีลักษณะเป็นปลายเปิดและมีระดับความเป็นอิสระที่สูง เพื่ออำนวยความสะดวกและลดความซับซ้อนในเบื้องต้นสำหรับการวิเคราะห์และตีความหลักฐานทางประวัติศาสตร์ แต่ละชิ้น จึงนำไปสู่การพัฒนากลยุทธ์ SCIM-C สำหรับการสืบสวนทางประวัติศาสตร์ (Hicks and Doolittle, 2008)

2.2.2 แนวคิดการสืบสวนทางประวัติศาสตร์ (Historical Inquiry)

การสืบสวนทางประวัติศาสตร์ หมายถึง การเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางความคิดอย่างมีวิจารณญาณ โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ตั้งคำถาม ตั้งสมมติฐาน ค้นคว้า รวบรวม ประเมินความน่าเชื่อถือ เข้าใจมุมมอง วิเคราะห์ ตีความ และสรุปข้อมูลจากหลักฐานทางประวัติศาสตร์ เพื่อให้ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้ทางประวัติศาสตร์ด้วยตนเองอย่างมีเหตุผล ทั้งนี้การได้มาซึ่งองค์ความรู้ทางประวัติศาสตร์ขึ้นอยู่กับทั้งผู้สอนและผลของการสืบสวนทางประวัติศาสตร์ ซึ่งการสอนและการเรียนรู้ประวัติศาสตร์ไม่ได้เป็นการบรรยายเนื้อหาเพียงเท่านั้น หากผู้เรียนต้องมีส่วนร่วมในปฏิบัติการทางประวัติศาสตร์ (The Doing of History) ส่วนผู้สอนต้องมีความสามารถในการเสริมต่อการเรียนรู้โดยใช้กลยุทธ์ทางอภิปัญญา และส่งเสริมผู้เรียนให้มีส่วนร่วมในการสืบสวนทางประวัติศาสตร์อย่างต่อเนื่อง (ศศิพัชร จำปา, 2562; Nichol and Dean, 1997; Hicks and Doolittle, 2008)

2.3 เป้าหมายและคุณค่าของกลยุทธ์ SCIM-C

เป้าหมายสำคัญของการออกแบบและพัฒนากลยุทธ์ SCIM-C คือ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถกำกับตนเอง (Self-regulated) ได้ในการปฏิบัติตามขั้นตอนของกลยุทธ์การเรียนการสอนนี้ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการในปฏิบัติการทางประวัติศาสตร์ (Process of Doing History) ในด้านคุณค่าของการใช้กลยุทธ์ SCIM-C เป็นจุดเริ่มต้นสำหรับการเรียนการสอนในการสืบสวนทางประวัติศาสตร์ โดยส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ตั้งคำถาม สะท้อนผล และสร้างปฏิสัมพันธ์กับหลักฐานทางประวัติศาสตร์ในการพัฒนาการตีความทางประวัติศาสตร์ (Hicks et al., 2004)

2.4 ขั้นตอนการเรียนการสอนของกลยุทธ์ SCIM-C

Hicks et al. (2004) อธิบายขั้นตอนของกลยุทธ์ SCIM-C ว่าเป็นกลยุทธ์สำหรับการสืบสวนทางประวัติศาสตร์ ประกอบไปด้วย 5 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนที่ 1 การสรุปสาระสำคัญ (Summarizing) ขั้นตอนที่ 2 การทำความเข้าใจบริบท (Contextualizing) ขั้นตอนที่ 3 การสรุปลงความเห็น (Inferring) ขั้นตอนที่ 4 การตรวจสอบ (Monitoring) และขั้นตอนที่ 5 การยืนยัน (Corroborating) ในการตรวจสอบหลักฐานทางประวัติศาสตร์แต่ละชิ้นจะดำเนินการตามขั้นของกลยุทธ์ SCIM-C ใน 4 ขั้นตอนแรก คือ

ขั้นการสรุปสาระสำคัญ (Summarizing) ขั้นการทำความเข้าใจบริบท (Contextualizing) ขั้นการสรุปลงความเห็น (Inferring) และขั้นที่ 4 ขั้นการตรวจสอบ (Monitoring) หลังจากตรวจสอบหลักฐานทางประวัติศาสตร์แต่ละขั้นเสร็จแล้ว นักเรียนจะทำ การเปรียบเทียบความแตกต่างของหลักฐานทางประวัติศาสตร์ที่ได้รวบรวมไว้ ในขั้นที่ 5 คือ ขั้นการยืนยัน (Corroborating) ซึ่งภายในแต่ละขั้นของกลยุทธ์ SCIM-C จะมีคำถามเชิงวิเคราะห์ (Analyzing Questions) จำนวน 4 คำถามที่จะช่วยให้นักเรียนได้สร้างปฏิสัมพันธ์กับหลักฐานทางประวัติศาสตร์ได้อย่างมีวิจารณญาณ นอกจากนี้ยังสามารถตั้งคำถามเพิ่มเติมได้ในแต่ละขั้นของกลยุทธ์ SCIM-C ในส่วนต่อไปนี้เป็น การอธิบายรายละเอียดแต่ละขั้นตอนของกลยุทธ์ SCIM-C ดังนี้

2.4.1 ขั้นการสรุปสาระสำคัญ (Summarizing: S)

ขั้นการสรุปสาระสำคัญ (Summarizing) เป็นขั้นเริ่มต้นการตรวจสอบหลักฐานทางประวัติศาสตร์แต่ละขั้น โดยผู้สอนให้ผู้เรียนตรวจสอบมุมมองทางเอกสาร (The documentary aspects) ของหลักฐานทางประวัติศาสตร์แต่ละขั้นอย่างรวดเร็ว เพื่อค้นหาข้อมูลที่ปรากฏอย่างชัดเจนจากหลักฐานทางประวัติศาสตร์ ในขั้นตอนนี้ผู้เรียนต้องทำการระบุชื่อเรื่อง ผู้เขียน วัตถุประสงค์ ผู้เกี่ยวข้อง กับเหตุการณ์ ประเภทหลักฐาน แนวความคิด และมุมมองของผู้เขียนจากหลักฐานทางประวัติศาสตร์ ซึ่งคำถามเชิงวิเคราะห์จำนวน 4 คำถามที่เกี่ยวข้องกับขั้นการสรุปสาระสำคัญ มีดังนี้

- 1) เอกสารทางประวัติศาสตร์ที่กำลังศึกษาจัดเป็นหลักฐานประเภทใด
(What type of historical document is the source?)
- 2) หลักฐานได้ให้ข้อมูลเฉพาะ รายละเอียด และหรือมุมมองอะไรบ้าง
(What specific information, details, and/or perspectives does the source provide?)
- 3) หัวเรื่องและหรือวัตถุประสงค์ของหลักฐานคืออะไร
(What is the subject and/or purpose of the source?)
- 4) ใครเป็นผู้เขียนและหรือผู้เกี่ยวข้อง กับเหตุการณ์ที่ปรากฏในหลักฐาน
(Who was the author and/or audience of the source?)

2.4.2 ขั้นการทำความเข้าใจบริบท (Contextualizing: C)

ขั้นการทำความเข้าใจบริบท (Contextualizing) เป็นขั้นที่ผู้สอนให้ผู้เรียนใช้เวลากับหลักฐานทางประวัติศาสตร์มากขึ้น เพื่อให้ผู้เรียนสำรวจมุมมองแท้จริงของหลักฐาน (The authentic aspects of the source) ในลักษณะของการค้นหาข้อมูลเกี่ยวกับเวลา (Time) และพื้นที่ (Space) พร้อมทั้งทำความเข้าใจต่อสำนวนภาษาหรือรูปภาพจากอดีตภายในหลักฐานทางประวัติศาสตร์แต่ละขั้น รวมถึงให้ความสำคัญต่อค่านิยม อุปนิสัย และขนบธรรมเนียมของผู้คนในยุคสมัยนั้น ซึ่งอาจมีความแตกต่างไปจากสมัยปัจจุบันและหลีกเลี่ยงการใช้หลักฐานทางประวัติศาสตร์โดยนำบริบทในปัจจุบันไปตัดสินอดีต ซึ่งคำถามเชิงวิเคราะห์จำนวน 4 คำถามที่เกี่ยวข้องกับขั้นการทำความเข้าใจบริบท มีดังนี้

- 1) หลักฐานสร้างขึ้นเมื่อไหร่และที่ไหน
(When and where was the source produced?)
- 2) เหตุใดจึงสร้างหลักฐานขึ้นมา
(Why was the source produced?)
- 3) เกิดอะไรขึ้นบ้างในท้องถิ่นและทั่วโลกในช่วงเวลาที่สร้างหลักฐานขึ้นมา
(What was happening locally and globally at the time the source was produced?)

- 4) ข้อมูลจากการสรุปสาระสำคัญใดบ้างที่สามารถระบุหลักฐาน
ในประเด็นเกี่ยวกับเวลา พื้นที่ และสถานที่ได้
(What summarizing information can place the source in
time, space, and place?)

2.4.3 ขั้นการสรุปปลงความเห็น (Inferring: I)

ขั้นการสรุปปลงความเห็น (Inferring) เป็นขั้นที่ออกแบบขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนมีโอกาส
ทบทวนข้อเท็จจริงเบื้องต้นที่รวบรวมได้จากหลักฐานทางประวัติศาสตร์แต่ละชิ้น และเริ่มต้นอ่านข้อมูลที่มีนัย
ยะแฝง (Subtexts) แล้วทำการสรุปปลงความเห็นตามข้อเท็จจริงจากหลักฐาน (Inference) บนพื้นฐานของ
ความเข้าใจบริบทและการตรวจสอบหลักฐานทางประวัติศาสตร์อย่างต่อเนื่อง ในการตอบคำถามและการ
ทำงานร่วมกับหลักฐานขั้นต้นทางประวัติศาสตร์ ผู้เรียนควรทำความเข้าใจว่า บางครั้งหลักฐานไม่ได้บอกข้อมูล
โดยตรงและชัดเจน แต่บอกเป็นข้อมูลที่มีนัยยะแฝงอยู่ในหลักฐานและจำเป็นต้องดึงเอาข้อมูลที่มี นัยยะ
แฝงนั้นออกมา ในขั้นการสรุปปลงความเห็น เป็นขั้นที่เปิดพื้นที่ให้ผู้เรียนได้สำรวจและตรวจสอบมุมมองของ
หลักฐานตามคำถามที่ตั้งขึ้น ซึ่งคำถามเชิงวิเคราะห์จำนวน 4 คำถามที่เกี่ยวข้องกับขั้นการสรุปปลงความเห็น มี
ดังนี้

- 1) หลักฐานให้ข้อมูลอะไรบ้าง
(What is suggested by the source?)
- 2) การตีความใดบ้างที่ได้จากหลักฐาน
(What interpretations may be drawn?)
- 3) ทศนคติหรือมุมมองใดบ้างที่ระบุอยู่ในหลักฐาน
(What perspectives or points of view are indicated?)
- 4) ข้อสรุปใดบ้างที่อาจได้จากการขาดหรือละเลยต่อหลักฐาน
(What inferences may be drawn from absences or omissions
in the source?)

2.4.4 ขั้นการตรวจสอบ (Monitoring: M)

ขั้นการตรวจสอบ (Monitoring) เป็นขั้นสุดท้ายในการตรวจสอบหลักฐานทาง
ประวัติศาสตร์แต่ละชิ้น ในขั้นนี้ผู้เรียนถูกคาดหวังให้สามารถสะท้อนผลบนข้อสมมติฐานที่ผู้เรียนตั้งไว้ได้
โดยมุ่งเน้นไปที่คำถามทางประวัติศาสตร์ที่ผู้เรียนกำลังศึกษาอยู่ การตรวจสอบหลักฐานทางประวัติศาสตร์
แต่ละชิ้นอย่างรอบคอบมีความสำคัญเป็นอย่างมาก เพราะทำให้เกิดความมั่นใจที่ว่า ผู้เรียนได้ถามคำถาม
สำคัญ (The key questions) จากแต่ละชิ้นก่อนหน้านี้ กระบวนการดังกล่าวต้องการให้ผู้เรียนได้ตรวจสอบ
ความน่าเชื่อถือและความสำคัญของหลักฐานต่อการตอบคำถามทางประวัติศาสตร์ การทำเช่นนี้ทำให้ผู้เรียน
สามารถตรวจสอบหลักฐานซ้ำได้และแสดงให้เห็นว่าผู้เรียนตระหนักถึงการวิเคราะห์หลักฐานทาง
ประวัติศาสตร์อย่างระมัดระวังและรอบคอบ ซึ่งคำถามเชิงวิเคราะห์จำนวน 4 คำถามที่เกี่ยวข้องกับ
ขั้นการตรวจสอบ มีดังนี้

- 1) มีหลักฐานเพิ่มเติมอะไรอีกบ้างนอกเหนือจากหลักฐานชั้นหลักที่จำเป็น
ต่อการตอบคำถามทางประวัติศาสตร์
(What additional evidence beyond the source is necessary to
answer the historical question?)
- 2) แนวความคิด รูปภาพ หรือคำศัพท์ใดที่จำเป็นต้องค้นหาข้อมูลเพิ่มเติม

(What ideas, images, or terms need further defining?)

- 3) หลักฐานมีประโยชน์หรือสำคัญอย่างไรต่อการตอบคำถามทางประวัติศาสตร์

(How useful or significant is the source for its intended purpose in answering the historical question)

- 4) ต้องทบทวนคำถามใดบ้างจากขั้นตอนก่อนหน้าเพื่อวิเคราะห์หลักฐานได้อย่างสมบูรณ์

(What questions from the previous stages need to be revisited in order to analyze the source satisfactorily?)

2.4.5 ขั้นการยืนยัน (Corroborating: C) เป็นขั้นที่เริ่มต้นขึ้นเมื่อผู้เรียนวิเคราะห์หลักฐานทางประวัติศาสตร์แต่ละชิ้นเสร็จแล้วจากขั้นตอนก่อนหน้าและพร้อมที่จะขยายผลการวิเคราะห์หลักฐานทางประวัติศาสตร์ โดยทำการพิจารณาว่าหลักฐานทางประวัติศาสตร์แต่ละชิ้นที่ได้วิเคราะห์มาแล้วนั้นมีความเหมือนและแตกต่างกันอย่างไร ทั้งนี้ผู้เรียนควรมองหาข้อมูลที่มีนัยยะแฝงในหลักฐานทางประวัติศาสตร์ที่อาจขัดขวางการตีความและการตอบคำถามทางประวัติศาสตร์ เมื่อผู้เรียนพบข้อขัดแย้งระหว่างหลักฐานทางประวัติศาสตร์ต้องทำการสืบสอบเพิ่มเติม เมื่อผู้เรียนเปรียบเทียบหลักฐานทางประวัติศาสตร์เสร็จแล้วจะเริ่มต้นสร้างข้อสรุปบนพื้นฐานข้อมูลที่ได้จากการสังเคราะห์หลักฐานทางประวัติศาสตร์ ซึ่งคำถามเชิงวิเคราะห์จำนวน 4 คำถามที่เกี่ยวข้องกับขั้นการยืนยัน มีดังนี้

- 1) หลักฐานที่มีอยู่นั้นเหมือนหรือแตกต่างกันอย่างไร

(What similarities and differences between the sources exist?)

- 2) ปัจจัยใดบ้างที่สามารถอธิบายความเหมือนและความต่างของหลักฐานเหล่านี้ได้

(What factors could account for these similarities and differences?)

- 3) ข้อสรุปใดบ้างที่ได้จากการตีความหลักฐานที่ได้รวบรวมไว้

(What conclusions can be drawn from the accumulated interpretations?)

- 4) ข้อมูลหรือหลักฐานเพิ่มเติมใดบ้างที่จำเป็นต่อการตอบคำถามทางประวัติศาสตร์

(What additional information or sources are necessary to answer more fully the guiding historical question?)

**แบบข้อตกลงในการพัฒนางาน (PA)
สำหรับข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา
ตำแหน่ง ครู (ยังไม่มีวิทยฐานะ)
ประจำปีงบประมาณ 2566**